

muner og amtskommuner løser vigtige opgaver i denne sammenhæng.

Der er således allerede i dag betydelige muligheder også for kommunal og amtskommunal indsats med henblik på at fremme den lokale erhvervsudvikling. I overvejelserne om en udvidelse af rammerne for denne indsats må imidlertid også indgå den risiko for konkurrenceforvridning, der kan ligge i et kommunalt erhvervspolitisk engagement. Kommunalfuldmagten, der består af et sæt uskrevne retsregler, fastslår derfor blandt andet, at en kommune ikke må drive almindelig handels- og produktionsvirksomhed, og kommunen må ikke give økonomisk støtte til enkeltvirksomheder. En anden risiko ligger i en ukoordineret knopskydning af f.eks. centre for rådgivning og vejledning for virksomhederne, som dels ikke modsvarer de lokale erhvervsvirksomheders behov, dels er udtryk for en uhensigtsmæssig anvendelse af de samlede ressourcer, der sættes ind på en sådan rådgivning og vejledning, inkl. de statslige ressourcer.

Inden for de grænser, der er sat af reglerne om, at det ikke er lovligt for kommuner og amtskommuner – uden udtrykkelig hjemmel hertil – at yde økonomisk støtte til enkeltvirksomheder eller at iværksætte produktion af varer og tjenesteydelser med henblik på afsætning på det frie marked, har det altid stået kommunerne frit at indgå i de retshandler, der har været krævet til en forsvarlig førelse af kommunens forretninger.

Det har for visse retshandlers vedkommende været bestemt, at de for at være gyldige skulle have tilsynsmyndighedernes godkendelse. Disse begrænsninger er for størstepartens vedkommende enten ophævet eller erstattet af generelle forskrifter.

Den selvstændige retsevne har også omfattet deltagelse i foreninger og selskaber med andre kommuner eller med private aftalepartnere.

En udvidelse af rammerne for kommuners og amtskommuners deltagelse i erhvervsudviklingsaktiviteter må ske gennem lovgivning, hvor der på de fire konkrete områder, der er nævnt i Folketingets dagsorden, sker en præcisering af området for kommunernes indsats.

Generelt er der ikke anledning til at ændre kommuners og amtskommuners ulovbestemte adgang til at iværksætte erhvervsudviklingsaktiviteter i henhold til de såkaldte kommunalfuldmagtsregler. De uskrevne kommunalfuldmagtsregler gælder derfor fortsat i det omfang, de ikke berøres af lovforslaget, eller hvor der ikke gælder anden lovgivning, jf. bl.a. lov om kommunal støtte til forskerparker. Allerede eksisterende erhvervsfremmeaktiviteter i kommunerne, der er lovlige, begrænses ikke gennem dette lov-

forslag, der tværtimod som nævnt i dagsordenen sigter på at udvide rammerne for kommunernes og amtskommunernes erhvervsudviklingsaktiviteter.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Kommuner og amtskommuner har fra deres grundlæggelse gennemført indsatser af betydning for den lokale erhvervsudvikling. Der er således en tradition herfor, som i praksis videreføres og udvikles i takt med samfundsudviklingen.

De nye store erhvervsøkonomiske udfordringer, som Danmark og dansk erhvervsliv møder i disse år, stiller nye krav til dansk erhvervspolitik. Blandt kravene er, at opnå den bedst mulige ressourceudnyttelse i erhvervspolitikken.

For at opnå dette er det hensigtsmæssigt at udvide og forbedre de offentlige myndigheders samarbejde om erhvervsfremme og at udvikle samarbejdet mellem de offentlige myndigheder og de private erhverv om erhvervsudvikling.

I § 1 understreges lovens formål, som er gennem de i loven omhandlede foranstaltninger at fremme kommunernes og amtskommunernes medvirken i den lokale erhvervsudvikling, at styrke de offentlige myndigheders samarbejde om erhvervsudvikling og at udvikle samarbejdet mellem offentlige myndigheder og de private erhverv om erhvervsudvikling, jf. den under Almindelige bemærkninger nævnte dagsorden. Med loven fremhæves således kommunernes og amtskommunernes rolle i det i dagsordenen nævnte erhvervspolitiske samarbejde mellem virksomheder, stat, kommuner og amter.

Kommunernes erhvervsfremme består i væsentligt omfang i at påtage sig opgaver til udvikling af den lokale erhvervsinfrastruktur, enten ved at sikre faciliteter og fysisk udstyr, ved at iværksætte arbejder eller ved at påtage sig økonomiske garantier der har muliggjort deres gennemførelse. Kommunernes adgang til at stimulere det lokale erhvervsliv har som nævnt historisk tradition. Den samfundsmæssige udvikling og udviklingen i vilkårene for virksomhederne må naturligt føre til, at opgaverne udvikles og at løsningsformerne gøres tidssvarende.

På denne baggrund må det foreliggende lovforslag ses som et supplement til lov om erhvervsfremme, der sigter på yderligere effektivisering af dansk erhvervspolitik.

Til § 2

Det foreslås i § 2, at der gives kommuner og amtskommuner adgang til sammen med andre at yde ge-